

какво се бѣ случило. Каруцарьтъ извадилъ едно шише, далъ му да сръбне отъ него и казалъ: „Добрѣ, че кукувицата ме накара да се отбия тукъ“.

Тя пѣкъ стояла въ туй врѣме на върха на дървото и гледала, какво ще стане. Каруцарьтъ повдигналъ малко ранения, съблѣкълъ горната си дреха, обвилъ го съ нея, взелъ го на рѣцѣ и го понесълъ прѣдпазливо къмъ каруцата. Охлювьтъ се зарадвалъ много, че занаятчиятъ билъ спасенъ. Додѣто каруцарьтъ да стигне до каруцата, нашиятъ Цигуларь билъ вече отдавна тамъ, за да разбере, какво ще стане по-нататкъ съ ранения и, като нѣмало що да прави, пждѣлъ неприятнитѣ мухи отъ коня. Най-послѣ каруцарьтъ пристигналъ и сложилъ ранения на земята, за да си почине. Слѣдъ това дръпналъ нѣколко глѣтки отъ шишето, сбралъ си силитѣ, плюлъ си на рѣцѣтъ и—хопъ, вдигналъ занаятчията и го сложилъ въ каруцата. Послѣ му подложилъ малко слама да му е меко и подкаралъ къмъ града, а Цигуларьтъ кацналъ на гърба му и трѣгналъ сѣщо за града. Кукувицата изкукала за послѣденъ пѣтъ, изсмѣла се отъ радостъ и хврѣкнала отъ върха на ябълката.

IV.

Каруцарьтъ пристигналъ благополучно въ града и прѣдалъ ранения въ болницата, слѣдъ което слѣзълъ на единъ ханъ, отпрегналъ коня и го въвелъ въ яхъра, а Цигуларьтъ въ туй врѣме пообиколилъ двора, за да го разгледа. Тукъ той съгледалъ красиви възсинкави брѣмбари и се приближилъ смилено при тѣхъ, но като видѣлъ, какъ тѣ се ровятъ изъ нечистотиитѣ, избѣгълъ. Съ такива мръсотии той не билъ свикналъ.

Каруцарьтъ излѣзълъ отъ яхъра, взелъ си горната дреха и отишълъ въ гостилницата да обѣдва, а Цигуларьтъ, кацналъ пакъ на гърба му, сѣщо влѣзълъ тамъ. Докато първиятъ обѣдвалъ, вториятъ разглеждалъ гоститѣ. Въ единъ затынтенъ жгълъ сто-